

Dansk Jagtspaniel Klub

Bedømmelsesreglement Åben klasse og Vinder klasse

Dette bedømmelsesreglement er retningsgivende for bedømmelse af markprøver i Dansk Jagspaniel Klub.

Bedømmelsesreglementet kan ikke afviges.

Helhedsindtryk

En Spaniels primære opgave er at finde vildt og rejse dette indenfor skudhold.

Førskudsarbejdet (søget) i dommerbedømmelsen vægtes højere end efterskudsarbejdet (apportering). Det er dog klart, at apporteringerne skal hjem.

En hund som viser fremragende førskudsarbejde, og mindre overbevisende efterskudsarbejde, skal altid placeres højere end en hund med mindre overbevisende førskudsarbejde og fremragende efterskudsarbejde.

Diskvalificerende fejl

Forbigået vildt i god vind, hårdmundethed, piben og halsgivning, knaldapportering, prelning, refusering af vand og bevidst fangning af uskadet vildt. Anden hund eller dommer finder vildt efter afprøvet hund (eyewipe).

Væsentlige fejl

Finder og sætter ikke vildt, revierer dårligt, dårlig udnyttelse af terrænet, stopper ikke for skud og vildt, støjende føring, dårlig kontrol, konstant guiden rundt.

Fortrin

Naturlig vildtfinderevne, produktiv, udnyttelse af vind, pågaaenhed, selvstændighed, kontrol, let og stille føring, markeringsevne.

Søget

Vindretningen har betydelig indflydelse på hundens måde at afsøge terrænet på. Ved **modvindssøg** bør hunden reviere fra side til side og tilgodese de partier, der giver chance for vildt.

Et **medvindssøg** vil være ganske anderledes. Hunden vil her ofte søge frem og arbejde tilbage imod føreren. En hund kan blive belastet for at have forbigået vildt, mens føreren i virkeligheden er gået for hurtigt frem.

I et **sidevindssøg** vil hunden arbejde fra højre mod venstre eller omvendt fra venstre mod højre alt efter vindretningen i sidevindssøget.

Monotont "maskinsøg" foran fører uden korrekt brug af vind og fært skal altid trække ned.

For at dække terrænet skal løbere og fodfært til en vis grad ignoreres. Vedvarende trækken frem på fod er generende og ikke givtigt, og resultatet er ofte, at vildt bliver forbigået.

Hvis en hund bevidst tager levende vildt, og dommeren er overbevist om, at vildtet ikke har været skadet/anskudt, er det en diskvalificerende fejl og hunden skal udgå.

Hvis hunden markerer for eller forsøger at rejse vildt uden effekt, må hundeføreren stoppe hunden og anmode dommeren om tilladelse til at rejse vildtet selv. Hvis en hund tager stand eller tøver let, før den støder, er dette en ekstra finesse, men hunden skal rejse på kommando.

Hunden skal stoppe spontant for vildt og skud, men hvis den flytter sig lidt for at kunne markere nedslaget, viser dette intelligens og skal bedømmes positivt. F.eks. i tæt skrub/krat, hvor hunden presser vildtet ud i det åbne terræn og derefter stopper.

God markeringsevne skal anerkendes og dømmes positivt. En dårlig markering skal trække fra i bedømmelsen.

Hunde, der arbejder selvstændigt og med et naturligt anlæg for at jage, skal tilgodeses i modsætning til hunde som konstant guides rundt af føreren.

"Gå forbi vildt"

Generelt skal man være forsigtig omkring disse situationer. Definitionen kan tit være hårfin, især i de situationer, hvor vildtet rejses lige i kanten af hvor hundens område/søg har/burde have været. Tvivl skal altid komme hunden til gode, ligesom det er meget vigtigt at tage hensyn til vindretningen, når man skal vurdere, om hunden er gået forbi vildt. Eksempelvis under et

medvindssøg, hvor hunden som oftest arbejder udefra og ind mod føreren. Her kan vildt rejse sig mellem hund og fører, og kan derfor ikke bedømmes som forbigåelse af vildt.

Der skal skelnes mellem diskvalificerende fejl (går forbi vildt i god vind) og væsentlige fejl (finder ikke vildt, revierer dårligt, dårlig udnyttelse af terrænet). Gentagne 'væsentlige fejl' ved samme hund kan være diskvalificerende, forstået på den måde, at rejses der vildt bag hunden, fordi den revierer dårligt og udnytter terrænet dårligt, er det diskvalificerende, fordi det omhandler flere væsentlige fejl.

Dommeren skal være meget opmærksom på situationen, hvor en hund trækkes frem til en apportering, og hvor man efter endt apportering går tilbage til udgangspunktet, hvorefter søget forsætter. I denne situation kan man ved at gå frem og tilbage, eventuelt pressefugle bagud, hvorefter disse kan lette, når hunden igen starter sit søg. I denne situation skal hunden selvfølgelig ikke belastes.

Bevidst indfangning af uskadt vildt (pegging game)

Denne situation er 'diskvalificerende fejl', og skal bedømmes som sådan. Dog er det meget vigtigt, at der overhovedet ikke kan være tvivl om, at det stykke vildt, som hunden har bragt, er uskadt, det vil sige ikke tidligere er anskudt eller på anden måde syg. Enhver tvivl skal komme hunden til gode.

Ved enkeltsøgsprøver er det den enkelte dommer som afgør om vildtet er uskadt eller skadet, men det er en god ide, at vise hundeføreren, hvorfor dommeren har taget den beslutning, som han har.

Ved parsøgsprøver skal vildtet fremvises til anden dommer, så begge dommere er enige om bedømmelsen uskadt eller skadet.

Jagtetisk skal alt vildt, som hunden fanger i søget, bringes til fører, så dommeren derefter kan undersøge om vildtet er skadet/uskadt.

Hvis en hund tydeligt fanger et stykke vildt i søget, og slipper det igen, efter det har været

løftet op fra jorden, enten frivilligt eller på ordre fra føreren (fløjt eller kommando), vil dette blive betragtet som diskvalificerende fejl, og hunden skal udgå.

Apportering

Hvis en hund markerer nedfaldet på en anskudt fugl, løber direkte mod nedfaldsstedet og arbejder seriøst ud fra nedfaldsstedet og ikke finder fuglen, er det som udgangspunkt ikke diskvalificerende, medmindre dommer eller anden hund som afprøves på nedfald finder fuglen.

En Spaniel skal apportere spontant, direkte, returnere hurtigt og aflevere til hånd.

Grebsskifte, særligt i skrub/krat, eller hvor hunden kan have haft et langt og udmattende søg op til det tidspunkt, hvor den støder vildtet og derved muliggør skud og apportering, accepteres som udgangspunkt og er ikke belastende.

En hund, som under grebsskifte, kigger op eller som, når den kommer ud til fuglen, forlader apporteringen, begår en diskvalificerende fejl.

En hund, som under grebsskifte skal opfordres til at tage apporteringen igen (uden at forlade den) har begået en belastende fejl.

Opstår der situationer med lange eller svære apporteringer, er det vigtigt, at dommeren viser forståelse og mod nok til, at en hund/ fører flyttes tættere på fuglens nedfaldssted.

Dog skal man være opmærksom på, hvornår og hvordan man flytter hund/fører tættere på fuglens nedfaldssted. Hvis hunden har markeret fuglen, sendes hunden fra det sted, hvor den har markeret, hvorefter føreren flyttes tættere på. Har hunden ikke markeret fuglen, kan hunden kaldes ind, og bringes tættere på nedfaldsstedet før den sendes. Det er vigtigt at give hund/fører optimale betingelser for at bringe fuglen.

En hundefører må ikke gå frem i terrænet uden tilladelse fra dommer under apportering.

Det er god skik ikke at prøve mere end to hunde på en apportering.

Hvis en hund støder vildt, som fældes og hunden ikke klarer apporteringen, vil dommeren typisk

lade den anden hund i kæden forsøge. Såfremt man afprøver hund nr. 2 på sådan en fugl, sendes den fra samme udgangspunkt som hund nr. 1, dog kan fører af hund nr. 2 bringes tættere på fuglens nedfaldssted, når hunden er sendt.

Den anden hund, som prøves, skal for parsøgsprøver, altid være den hund, der er under afprøvning hos anden dommer. For enkeltsøgsprøver altid den næste hund i startrækkefølgen.

Hvis fuglen ikke bliver fundet af hundene skal dommeren/dommerne/dommeraspiranten altid selv gå ud i terrænet og lede.

Hvis der på en parsøgsprøve kun er hunde tilbage hos den ene dommer, må der ikke kaldes en ny hund ind fra kæden i tilfælde af, at første hund ikke finder apporteringen, men her skal dommeren/dommeraspiranten selv gå direkte ud i terrænet for at lede.

Findes vildtet af den anden hund, medfører det at første hund bliver diskvalificeret (eye wiped). Finder dommer/dommerne/dommer-aspiranten vildtet, medfører det at begge de afprøvede hunde bliver diskvalificeret.

Findes vildtet ikke fortsætter begge. Situationen og dommerens skøn afgør, om den første hund belastes af situationen (first dog down).

Hvis en hund under apportering rejser vildt, frarådes det at der skydes.

Kan de to hunde eller dommeren ikke finde fuglen, vil en af de to hunde skulle fortsætte i søg i samme terræn. Dette kan betyde, at fuglen bliver fundet under søget, og derved "eyewipes" begge de to hunde. For at undgå tvivlsomme situationer, skal dommeren på forhånd, inden en hund sendes i søg, meddele de to hundeførere, hvor langt fremme i terrænet han anser eventuelt fundet fugl for at gælde som diskvalifikation. I sådanne situationer skal dommeren sikre, at den hund/fører som forsætter søget, også afsøger det pågældende terræn grundigt.

Noten "first dog down" defineres som følgende: Vildt skydes ned, hvor hunden har chancen for at

markere. Hunden sendes hurtigt uden forsinkelser. Vildtet bringes ikke af hunden, og heller ikke af efterfølgende hund eller dommer. Viser hunden førsteklases arbejde på at finde fuglen, uden det dog lykkes, og fuglen selvfølgelig ikke findes af anden hund eller dommer, er noten "first dog down" ikke diskvalificerende, men belastende.

Får en hund noten "first dog down", og er hundens øvrige arbejde af høj kvalitet gælder følgende:

Åben klasse: Hunden kan blive 1. vinder, såfremt dens øvrige arbejde er helt i top.

Vinder klasse: Hunden kan ikke blive 1. vinder, men kan i øvrigt vinderplaceres, såfremt dens øvrige arbejde har været helt i top.

Det anbefales endvidere kun at skyde til det vildt som rejses af hunden. I vildtfattige terræner kan det dog være en fordel, at skytterne skyder til alt vildt, der rejses, men dette skal dommeren afgøre alt efter aktuelle forhold.

Vildtbehandling

Alt vildt skal undersøges for tegn på hårdmundethed. En hårdmundet hund vil sjældent vise synlige tegn på hårdhed. Den vil simpelthen trykke den ene eller begge sider af fuglen. Undersøgelse af fjer og skind vil ikke afsløre skaden. Fuglen placeres i hånden med brystet opad, og der mærkes om ribbenene er runde og faste. Begge dommere bør undersøge vildtet i tvivlstilfælde. En levende fugl leveret med hovedet oppe og klare øjne er et tegn på god vildtbehandling.

Ydre skader på en sådan fugl skal ignoreres. Skader i bagparten af en vingeskudt fasan, som har vist sig at være en stærk løber, viser sandsynligvis, at fuglen har været svær at få fat på, eller at der er tale om en ung hunds manglende erfaring i at håndtere denne situation. Tvivl skal altid komme hunden til gode.

Helhedsindtryk/generelt

Hunden skal vise pågæenhed og mod og samtidig være livlig og let ført – kort sagt være en fornøjelse at se på.

Dommeren skal under afprøvningen afholde sig fra at føre samtale med nogen, og han skal hele tiden sørge for at kunne se hunden. Ved apportering skal han placere sig således, at han kan observere hele forløbet.

Det er vigtigt, at dommerne kun dømmer, hvad de ser og ikke lader sig påvirke af observationer fra tilskuere, prøveleder, skytter og/eller andre tilstedeværende.

Det er vigtigt, at dommeren dømmer efter reglerne, og ikke efter sin personlige smag. Fortolkning af reglerne må aldrig ske i et omfang, at reglerne ikke længere overholdes.

Det er vigtigt, at dommeren ikke er fejlfinder, men vægter hundens positive egenskaber. Eksempel på fejlfinding er, hvis hunden starter med maksimum, og dommeren herefter trækker ned alt efter de fejl, som hunden begår. Det er positiv bedømmelse, hvis hunden starter på 0 og herefter skal vise sine positive egenskaber, som beskrevet under "fortrin".

Det er dog vigtigt, at begår hunden diskvalificerende fejl eller gentagne væsentlige fejl skal disse bedømmes således:

Hunde, der viser tilstrækkelig kvalitet, kan placeres som 1., 2., 3. eller 4. vinder. Hunde, der viser tilstrækkelig kvalitet, men som ikke har opnået vinderplacering, kan præmieres med "bestået".

Hunde, for hvilke der ikke har været fældet vildt, kan ikke præmieres. Hunde der ikke har været afprøvet i to slip, kan ikke præmieres.

Alle hunde, der opnår præmiering, tildeles diplom/prøvebevis.

I åben klasse skal den bedste hund i præmieringen altid belønnes med 1. vinder og den næstbedste med 2. vinder og så fremdeles. I Vinder klasse er det ikke givet, at den bedste hund på dagen nødvendigvis skal udnævnes til 1. vinder, men kan blive 2. vinder. Det må aldrig

blive en selvfølge, at man udnævner en 1. vinder i Vinderklasse.

Det er vigtigt, at dommeren i sine præmieringer tager hensyn til, om der er tale om åben- eller vinderklasse.

I åben klasse skal der først og fremmest stilles krav om at hunden skal udvise den nødvendige effektivitet og lydighed i afprøvningen, hvorimod der i vinderklassen stilles skærpede krav til, at den gennemtrænede hund skal udvise format, rutine, effektivitet og lydighed.

Udnævner man en 1. vinder i vinder klassen, skal hunden vise championatskvalitet. Især med avl for øje, er det vigtigt, at 1. vinderen i vinderklasse udviser arbejde af meget høj kvalitet. Der må aldrig være tvivl om, at udnævnes der en 1. vinder, har den høj kvalitet og er værdig til at blive champion, og derved måske blive benyttet kraftigt i avlen.

Når dommeren udnævner en 1. vinder, må dette ikke være i forhold til "prøvens kvalitet", men i forhold til en generel høj kvalitet blandt Spaniels i det hele taget.

Dommerne kan enten placere hundene ud fra deres præstation i den ordinære afprøvning eller foretage en matchning, hvor hundene afprøves to ad gangen under begge dommeres fælles bedømmelse. Der skydes ikke under matchningen.

Matchning (run-off) bruges kun, hvis to eller flere hunde står fuldstændig lige i bedømmelsen. Dette betyder, at det udelukkende er run off som afgør hundenes indbyrdes placering. Se i øvrigt under: "Karaktergivning på markprøver".

Der skydes ikke i en matchning/run-off. I run-off går skytterne med, men der skydes ikke til rejst vildt.

Karaktergivning på markprøver

Når den enkelte hund afprøves, dømmer dommeren med udgangspunkt i at fokusere på højdepunkter i hundens arbejde. Forekommer

der diskvalificerende fejl reagerer dommeren på disse umiddelbart og stopper afprøvningen af hunden.

Når slippet er afsluttet, noteres 'fortrin' og/eller 'belastende fejl' og i den forbindelse forholder dommeren sig til:

- Har hunden naturlig vildtfinderevne
- Er hunden produktiv
- Udnytter hunden vinden
- Er hunden pågående
- Er hunden selvstændig
- Er hunden under kontrol
- Er hunden ført let og stille
- Viser hunden markeringsevne

Det enkelte slip afsluttes herefter med en karaktergivning, hvor der anvendes følgende 4 karakterer: A+, A, A- og B. Sammenhængen mellem karakter og præstation er som følger:

A+ Gives for den helt ekstraordinære præstation. Hvis en hund får denne karakter, skal den have vist exceptionelt arbejde på de punkter, der betegnes som godt spanielarbejde.

A Gives for det "rene slip" uden komplikationer. Hundens arbejde har til fulde levet op til, hvad der betegnes som godt spanielarbejde og prøvens standard i øvrigt i godt samarbejde med føreren.

A- Hundens arbejde har levet op til prøvens standard, og hvad der kan betegnes som godt spanielarbejde, men der har været enkelte ting, som kunne være bedre. Små fejl, som belaster helhedsindtrykket, men ikke fejl, som kan betegnes som væsentlige, idet der så skal gives et "B".

B Rimeligt godt spanielarbejde, som dog ikke helt lever op til prøvens standard. Arbejdet kan være belastet af enkelte væsentlige fejl, som ikke er diskvalificerende fejl. Dog skal det bemærkes, at flere væsentlige fejl sammenlagt kan være diskvalificerende. Hvis en hund får karakteren "B" i to eller flere slip, vil det normalt betyde, at hunden ikke kan vinderplaceres, men stadig har

mulighed for præmiering med "bestået".

I bedømmelsen anvender dommeren nedenstående bedømmelsesskema, hvor dommeren efter hvert slip må forholde sig til, hvorledes hunden har arbejdet i de forskellige situationer.

Som hjælp til at adskille hundene i præmieringen skal dommeren også udfylde terrænets sværhedsgrad for hvert slip samt helhedsindtrykket.

Efter afslutning af markprøven vil den enkelte markprøvedeltager få adgang til at tage et billede af bedømmelsesskemaet samt mulighed for en kort gennemgang af bedømmelsen med dommerne.

Dette Bedømmelsesreglement er godkendt på Dansk Jagspaniel Klub's stiftende generalforsamling den 16. januar 2021.

